

طایر شه‌آزی، مس‌آح‌آان، ق‌آند.
 عب‌الرحیم‌آان. (وف‌ح ۱۲۴۴ ق)، خطاط و شاعر،
 متخلص به طایر. وی از خاندان حاج ابراهیم‌آان
 اعتمادالدوله بود و به فرمان فتحعلی شاه قاجار نایبنا شد.
 در جوانی، چندی به اصفهان تبعید شد و در آن شهر به
 تحصیل کمالات پرداخت. بعد از مدتی به خدمت شاهزاده
 محمد علی میرزا دولتشاه درآمد و سمت ندیمی یافت.
 طایر شعر می‌گفت و خط نستعلیق را خوش می‌نوشت.
 حکایت کرده‌اند که وی در بازی شطرنج، با وجود نایب‌نایی،
 مهارت بخصوصی داشت. او در کرمانشاه درگذشت. اثر
 وی «دیوان» شعر می‌باشد. لازم به ذکر است صاحب
 «احوال و آثار خوشنویسان» نام صاحب عنوان را حسین
 علی‌آان آورده است.

احوال و آثار خوشنویسان (۱/ ۱۵۹-۱۶۰)،
 حدیقه‌الشعراء (۲/ ۱۰۹۹-۱۱۰۲)، دانشمندان و سخن
 سرایان فارس (۳/ ۴۹۸-۵۰۷)، الذریعه (۹/ ۶۳۵)،
 روشندان جاوید (۲۶۲-۲۷۶)، سفینه‌المحمود (۲/
 ۵۲۵-۵۳۴)، فارسنامه ناصری (۲/ ۹۶۱-۹۶۲)، فرهنگ
 سخنوران (۵۸۵)، مجمع الفصحا (۵/ ۷۲۵-۷۲۸)، مرآت
 الفصاحه (۳۷۰-۳۷۳)، مصطفی خراب (۱۲۳-۱۲۴)،
 نگارستان دارا (۱۰۹-۱۱۱).